

[Indenrigsministeren.]

egentlig eneret til denne virksomhed. Der har da heller ikke under arbejdet med lovforslaget været fremsat ønske herom, heller ikke fra terapiassistenternes organisationer.

Jeg vil endvidere fremhæve princippet i lovforslagets § 7, hvorefter en terapiassistent kun må foretage sygebehandling ifølge lægeordination. Dette princip har været gældende i alle de år, hvor lægeforeningen har haft ansvaret for denne personalegruppe, og såvel læger som terapiassistenter lægger afgørende vægt på, at denne ordning oprettholdes.

Med disse bemærkninger vil jeg tillade mig at anbefale forslaget til lov om terapiassistenter til det høje tings velvillige behandling.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af *Knud Nielsen* til undervisningsministeren (29. februar 1968):

„I fortsættelse af mit spørgsmål af 28. februar vil jeg gerne spørge, om ministeren finder det rimeligt, at enhver, som i Norge har bestået højere handelseksamen, har adgang til at studere ved de juridiske, økonomiske og statsvidenskabelige fakulteter i Danmark, medens denne adgang nægtes danskere, der har bestået højere handelseksamen fra et dansk handelsgymnasium, og om ministeren ikke på denne baggrund mener, at der omgående bør gives også danske HHere mulighed for at studere ved de nævnte fakulteter her i landet.“

Begrundelse:

I anordning af 5. maj 1967 om adgang til at studere og tage eksaminer ved universiteterne hedder det:

„Par. 1. Berettiget til at indskrives (immetrikeres) som student ved universiteterne er enhver, som

a)

b)

c) i et fremmed land, med hvilket Danmark har truffet en aftale om gensidig anerkendelse af adgangsbeviser, har bestået en eksamen, der giver adgang til indskrivning ved universitetet eller en til universitetet svarende højere læreanstalt i det pågældende land.“

Efter hvad der foreligger oplyst, har Danmark truffet en sådan aftale med Norge, og da HHere i Norge har adgang til de norske universiteter og dermed ifølge aftalen også til de danske, forekommer det paradoksalt, at danske HHere formenes samme adgang til vore egne universiteter.

Undervisningsminister *Helge Larsens* besvarelse (5. marts 1968):

Det er rigtigt, at eksamen fra et norsk handelsgymnasium i henhold til den europæiske konvention om ligestilling af eksaminer, der giver adgang til universiteter, giver adgang til de samme universitetsstudier i Danmark, som den gør i Norge, idet begge lande har ratificeret konventionen, jfr. bekendtgørelse nr. 51 af 18. november 1954.

Denne konvention blev indgået for at lette samkvemmet mellem Europarådets medlemslande således, at studerende let kunne flytte fra et land til et andet uden at skulle bestå en ny adgangsgivende eksamen i det andet, og således, at medlemslandenes borgere kunne bosætte sig i et andet medlemsland uden at skulle sende deres børn i skole i hjemlandet, hvis de ønskede, at deres børn senere skulle have en universitetsuddannelse i hjemlandet.

Som følge deraf accepterer man derfor ved vore universiteter en uddannelse, som giver adgang til universiteterne i et andet af Europarådets medlemslande, uden undersøgelse af, om denne uddannelse opfylder de samme krav til forkundskaber, som stilles til en dansk adgangsgivende eksamen. Som følge heraf er medlemslandene således forpligtet til at godkende dansk lærereksamen og dansk bibliotekareksamen som adgangsgivende til deres universitetsuddannelser, selv om deres egne lærer- og bibliotekaruddannelser ikke er adgangsgivende.

På samme måde er danske universiteter også forpligtet til at anerkende eksamen fra et norsk handelsgymnasium som adgangsgivende, selv om den lignende danske eksamen ikke giver adgang.

Selv om det kan synes at være et argument for at åbne adgangen til de juridiske, økonomiske og statsvidenskabelige studier for dem, der har bestået højere handelseksamen, når de, der har bestået eksamen fra et norsk handelsgymnasium, har en